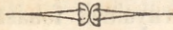

RENDEI

a' folyó 1846-dik évi October 4-dikén

KECSKEMÉTEN TARTANDÓ

SUPERINTENDENS-BEIKTATÁSI ÜNNEPÉLYNEK.

1. **Az** ünnepély' reggelén 8 óraker közgyűlés tartatván, abból a' felszentelő Superintendens fő-tiszteletű Nagy Mihály úr' szálására küldött-ség megy, — öt a' közgyűlésbeni megjelenésre felkérendő.

2. A' megérkező felszentelő Superintendens urat az egyházkerületi Jegyző rövid beszéddel üdvözli.

3. Kilencz óraker a' harangok megszólalván; a' közgyűlés' egész személyzete, az ott jelenlevő Lelkészekkel együtt, dísz öltönyben renddel a' templomba megy.

4. A' szent asztal kerítésén belőli karszékeken ülnek a' mélt. gr. Főgondnok, — a' felszentelő, és felszenteltetendő Superintendens urak; — a' korláton túl, a' szószékkal szemben eső átjárási téren, karszékeken ülnek, első sorban ugyan a' n. t. Esperes, másik sorban pedig a' n. t. egyházi Tanácsbíró urak; továbbá a' szószék mellett balra fekvő első székekben az egyházvidéki Segéd-Gondnok és a' világi Tanácsbíró urak; többi székekben pedig a' jelenlevő egyházi és világi vendég urak.

5. Leülés után énekli a' nép orgona vezetés mellett a' 74-dik ének t. i. *Ím bejöttünk nagy örömmel 'sat. 1, 2, 4 és 5-dik verscit.*

6. Ekkor énekli az iskolai éneklőkar a' következő verseket:

Oh egek' dicső királya
Istenünk és jó atyánk!
Lábaidnak zsámolyánál
Háláját hön zengi szánk.
Oh kérünk hát, irgalmadból
Fényt özönlő tronusodból,
Jó atyánk! tekints le ránk!

Hogyha bánat' súlya nyomja
Néha gyarló életünk:
Hozzád szárnyalnak fohászink
'S nálad enyhülést lelünk
Ím most, áthévítve járja
Keblünk' égi kéjek' árja:
Hald meg hála-énekünk.

7. Ennek végeztével az e' végre kinevezett szónok, n. t. Karika János úr szószerkebe megy, 's könyörgést és egyházi beszédet tart. —

8. Ezután éneklí az éneklőkar ezen éneket:

Örömré gyúlnak szíveink, hálát reber szánk,
Sorsát az árva egyház rég siratta,
De ím az ég' főpásztorát megadta;
Szelíd idők' malasztja vár ránk.

Isten! kí őrállót adál
Egyházad' boldogítáni,
Légy itt, hol választottad áll,
Szent lelket merítáni;
Légy itt, te önts szent erőt
Ő belé, te kend fel őt:
Tölled ezt a' föld fia
Csak esdi: Alleluja!

Az ének' végeztével:

9. A' felszentelő f. t. Superint. úr szószerkebe lép a' néphez beszédet tartandó. — Ennek végével:

10. A' Lelekészek mind felállván, egy e' végre felszólítandó Lelekész' előéneklése mellett éneklí a' 37-dik éneket „Jövel szent lélek úr Isten'sat. Ennek végeztével:

11. A' szent asztal mellett levő emelvényen, egyfelől a' felszentelő, másfelől a' felszenteltendő f. t. Superint. urak megállnak, — 's a' felszentelő Superintendens úr, a' felszentelést és felasketést szokott mód szerint teljesíti, melly után mindjárt a' n. t. Esperes urak is egyenkint a' f. t. Superintendens urhoz járulnak, 's a' kézzátételt sorral véghez viszik, és a' Superintendens ur' közelében a' korlát mellett megállapodnak. —

12. Ekkor a' Kántor magán éneket kezd, t. i. a' 134-dik Zsoltárt 'sat. melly alatt a' felszentelt f. t. Superint. úr a' mélt. Főgondnok urral, továbbá a' n. t. Esperes urakkal, 's ezek' eltávozta után a' székeikből hozzáménő egyházvidéki Segéd-Gondnok urakkal, hivatalos kapcsolat' jeléül kezét fog.

13. Felszentelő f. t. Superint. úr beszédét elvégzi.

14. A' nép éneklő orgona vezetés mellett e' verset: Már azok énekeljenek 'sat.

15. Ez ének alatt a' f. t. felszentelt Superint. ur, szószerkebe lépven, rövid beszédet tart, mellynek végével:

16. Az éneklő kar e' verset éneklő:

Atyánk! szíveink' hálája
Dicsőíti nevedet
Főpapunkért, mert reája
Kitöltéd ma lelkedet —
Kitöltéd lelkedet.

17. A' felszentelt Superint. úr két papi egyént felszentel, 's annak végeztével:

18. Az éneklő kar e' verset éneklő:

Tartsd fenn, oh áldás' forrása!
Örökre jóvoltodat,
Egyházadon, hogy az lássa
Mindig bő áldásodat —
Mindig áldásodat.

19. Ezután a' felszentelt f. t. Superintendens úr a' népre áldást kér.

20. Az éneklő kar énekli ez éneket : A 11.

Boldog ország, mellynek
Kedves, Fejedelme
Sok esztendőn által
Atyai védelme ;
Boldog nép, melly midőn
Üdvözli Királyát,
Szívből vett szavakra
Nyithatja meg száját.

Illy boldog érzéssel van ma szívünk telve,

Illy boldogságra van jó hazánk emelve

A' midőn királyi székében

Egy atya ül.

Kegyelemmel és szeretettel

Boldogítja gyermekit,

Mint bástyával, hív oltalmával

Védelmezi népeit,

Illy dicső Királynak jó hazánk

Méltán örül.

Isten téged kérünk,

Tarts meg Fejedelmünk'

Jobb kezeddél,

Tőlünk jó atyánkat

Áldott Királyunkat

Még ne vedd el.

Éljen jó Királyunk, boldogítsa népét

Még sok esztendőig éltével,

Bírja dicső székét békével.

Végül a' Kántor a' néppel együtt énekli az első
dicséret' 6-dik és 7-dik verseit, melly alatt a' nép
a' templomból széllyel oszlik.

